

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedya 11

99. P-36/20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu Goranu Iskri u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA M-PROFIL d.o.o. - u stečaju, OIB 72774354623, Zagreb, Drage Stipca 4, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Orehovec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18, protiv 1. tuženika FERROSTIL MONT d.o.o., OIB 72333026791, Zagreb, Zadarska 77, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kapor, odvjetnik iz Zagreba, Zadarska 77, 2. tuženika STEČAJNA MASA IZA M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. - u stečaju, OIB 34780593095, Jakuševac Zabočki, Jakuševac Zabočki 23, kojeg zastupa punomoćnik Ante Dragičević, odvjetnik iz Zagreba i 3. tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, OIB 07492912398, Zagreb, Tratinska ulica 27, kojeg zastupa punomoćnik Nebojša Antolić, odvjetnik iz Zagreba, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon javne glavne rasprave zaključene 24. siječnja 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 1. tuženika i 3. tuženika i odsutnosti 2. tuženika, s danom objave 10. ožujka 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da su bez pravnog učinka prema stečajnoj masi:

- Ugovor o cesiji od dana 16. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 500.000,00 kn;

- Ugovor o cesiji od dana 18. siječnja 2012. godine sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 238.326,80 kn, te

- Ugovor o cesiji od dana 18. siječnja 2012. godine sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4,

OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 445.699,89 kn.

2. II-tuženik NAVA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27, OIB: 07492912398, dužan je vratiti u stečajnu masu tužitelja sve imovinske koristi koje je stekao temeljem ugovora o cesiji od dana 16. siječnja 2012. godine, ugovora o cesiji od dana 18. siječnja 2012. godine i ugovora o cesiji od dana 18. siječnja 2012. godine, odnosno utvrđuje se da je osnovana tražbina II. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 1.730.216,69 kn/229.692,30 EUR¹, koja se sastoji od:

- glavnice u iznosu od 1.184.026,70 kn/157.147,35 EUR;
- zakonskih zateznih kamata koje teku na gore rečenu glavicu u ukupnom iznosu od 510.839,99 kn/67.800,12 EUR, a koje zakonske zatezne kamate su tekle na iznos od 500.000,00 kn/66.361,40 EUR od dana 16. siječnja 2012. godine pa do dana 1. prosinca 2014. godine, te na iznos od 445.699,89 kn/59.154,54 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 1. prosinca 2014. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za osam (8) postotnih poena;
- troškova parničnog postupka u iznosu od 35.350,00 kn/4.691,75 EUR.

3. Utvrđuje se da je u odnosu na I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o., Zagreb, Zadarska 77, OIB: 72333026791 osnovana tražbina tužitelja na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 37.100,00 kn/4.924,02 EUR."

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da su ništetni:

- Ugovor o cesiji, od dana 16. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 500.000,00 kn;

- Ugovor o cesiji, od dana 18. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao

¹ fiksni tečaj konverzije 7,53450

cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 238.326,80 kn, te

- Ugovor o cesiji, od dana 18. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja Stečajna masa iza M-PROFIL d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, kao cedenta, te I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, OIB: 72333026791, kao cesusa, II-tuženika Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Jakuševcu Zabočkom, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, kao cedenta, te III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Tratinska 27, OIB: 07492912398, kao cesionara, a predmet kojeg ugovora je namirenje međusobnih potraživanja u iznosu od 445.699,89 kn.

2. Nalaže se tuženicima solidarno ispuniti tužitelju obvezu na način da se u odnosu na I-tuženika FERROSTIL MONT d.o.o., Zagreb, Zadarska 77, OIB: 72333026791, utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja u ukupnom iznosu:

- glavnice u iznosu od 1.184.026,70 kn/157.147,35 EUR;
- zakonskih zateznih kamata koje teku na gore rečenu glavicu, u ukupnom iznosu od 740.818,86 kn/98.323,56 EUR, a koje zakonske zatezne kamate su tekle na iznos od 500.000,00 kn/66.361,40 EUR od dana 16. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2016. godine, na iznos od 238.326,80 kn/31.631,40 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2016. godine, te na iznos od 445.699,89 kn/59.154,54 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2016. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za osam (8) postotnih poena do dana 31. srpnja 2015. godine, a od dana 1. kolovoza 2015. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet (5) postotnih poena;
- troškova parničnog postupka u iznosu od 37.100,00 kn/4.924,02 EUR;

dok se u odnosu na II-tuženika, Stečajna masa iza M-PROFIL GRAĐENJE d.o.o. - u stečaju, Jakuševac zabočki, Jakuševac Zabočki 23, OIB: 34780593095, utvrđuje da je osnovana tražbina tužitelja II. višeg isplatnog reda u iznosu od 1.184.026,70 kn/157.147,35 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 (osam) postotnih poena, koje teku:

- na iznos od 500.000,00 kn/66.361,40 EUR od dana 16. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2013. godine;
- na iznos od 238.326,80 kn/31.631,40 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2013. godine;
- na iznos od 445.699,89 kn/59.154,54 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 8. srpnja 2013. godine,

a u odnosu na III-tuženika NAVA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27, OIB: 07492912398 utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja II. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 1.730.216,69 kn/229.639,22 EUR, koja se sastoji od:

- glavnice u iznosu od 1.184.026,70 kn/157.147,35 EUR;

- zakonskih zateznih kamata koje teku na gore rečenu glavnici, u ukupnom iznosu od 510.839,99 kn/67.800,12 EUR, a koje zakonske zatezne kamate su tekle na iznos od 500.000,00 kn/66.361,40 EUR od dana 16. siječnja 2012. godine pa do dana 1. prosinca 2014. godine, na iznos od 238.326,80 kn/31.631,40 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 1. prosinca 2014. godine, te na iznos od 445.699,89 kn/59.154,54 EUR od dana 18. siječnja 2012. godine pa do dana 1. prosinca 2014. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za osam (8) postotnih poena;
- troškova parničnog postupka u iznosu od 35.350,00 kn/4.691,75 EUR."

III. Nalaže se tužitelju naknaditi 1. tuženiku FERROSTIL MONT d.o.o. parnične troškove u iznosu od 9.835,51 eura/74.105,65 kn u roku od 8 dana.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi 3. tuženiku NAVA BANKA d.d. u stečaju parnične troškove u iznosu od 11.871,95 eura/89.449,20 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu 29. svibnja 2013. radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika – ugovora o cesiji od 16. siječnja 2012. U tužbi je naveo da su tužitelj kao cedent, 1. tuženik kao cesus, II. tuženik kao cedent 1 i 3. tuženik sklopili ugovor o cesiji radi namirenja međusobnih tražbina u iznosu od 500.000,00 kn, 18. siječnja 2012. između tužitelja kao cedenta, 1. tuženika kao cesusa, 2. tuženika kao cedenta 1 i 3. tuženika kao cesionara sklopljen je ugovor o cesiji radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 238.326,80 kn. 18. siječnja 2012. između tužitelja kao cedenta, 1. tuženika kao cesusa, 2. tuženika kao cedenta 1 i 3. tuženika kao cesionara sklopljen je ugovor o cesiji radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 445.699,89 kn. Navodi da je na temelju tih ugovora 1. tuženik platio 3. tuženiku 1.184.026, 70 kn. Stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 9. srpnja 2012., a prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je 8. ožujka 2012. Navodi da je na temelju ugovora o cesiji 1. tuženik izvršio plaćanje 3. tuženiku kao vjerovniku 2. tuženika, čime je namirena tražbina 2. tuženika prema tužitelju pa je 2. tuženik stavljen u povoljniji položaj od ostalih stečajnih vjerovnika. Navodi da 1. tuženik imao pravo na namirenje u novcu, pa je ugovorom cesiji 1. tuženiku dano namirenje koje on nije imao pravo zahtijevati zbog čega se radi o inkongruentnoj pravnoj radnji. Navodi da su članovi uprave 2. tuženika bili Zdravko Valec i Bojan Sruk koji su ujedno bili i članovi prave tužitelja, da je 2. tuženik također imao evidentirane nepodmirene obveze kod banke, te da je cilj ugovora o cesiji nije bio namirenje 2. tuženika, već isključivo da se posredstvom tog društva pribavi korist 3. tuženiku na način da 1. tuženik kao likvidno društvo ne podmiri svoju obvezu tužitelju kao društvu za kojeg su ispunjene pretpostavke za otvaranje stečajnog postupku, niti 2. tuženiku koji se također nalazi u višemjesečnoj blokadi, već 3. tuženiku koji svoju tražbinu ne bi mogao naplatiti na drugi način.

2. 1. tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo da nije sporno kako su stranke sklopile ugovore o cesiji. Navodi da nije znao za nepodmirene obveze tužitelja, da ne predstavlja blisku osobu tužitelja i da mu nije poznata njegova financijska situacija. Navodi da ugovorima o cesiji nije došlo do oštećenja vjerovnika,

niti do pogodovanja pojedinim vjerovnicima. ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije navodeći da 1. tuženik nije vjerovnik tužitelja.

3. 2. tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo da nije sporno kako su stranke sklopile ugovore o cesiji. Navodi da nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje pravne radnje.

4. 3. tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je naveo kako nije sporno da su stranke sklopile ugovore o cesiji. Navodi da nisu ispunjene pretpostavke za pobijanje ugovora, da 3. tuženik nije stečajni vjerovnik tužitelja, da tužitelj nije bio nesposoban za plaćanje. Navodi da je 3. tuženik vratio mjenice tužitelju pa je on stekao u njima navedenu novčanu vrijednost. Vraćene mjenice su cirkulirale u pravnom prometu i njima je tužitelj plaćao obveze za primljenu robu, a ako nisu cirkulirale u prometu one su dio stečajne mase i mogu se unovčiti pa ne postoji oštećenje vjerovnika.

5. U dokaznom postupku sud je pročitao ugovore o cesiji (list 9-11 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-338/12 od 9. srpnja 2012. (list 12-14 spisa), izvatke iz sudskog registra (list 15-25, 136-138 spisa), zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu St-338/12 od 24. svibnja 2013. (list 26-28 spisa), dopise (list 37 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-1161/13 od 22. svibnja 2014. (list 62-63 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu St-545/14 od 23. srpnja 2015. (list 79-80 spisa), obračun kamata (list 95 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu St-5050/16 od 25. listopada 2016. (list 96-110 spisa), očevidnik o danima insolventnosti (list 131-133, 357-361 spisa), medijske članke (list 134-135 spisa), popis predmeta stečajne mase (list 136-139, 356 spisa), pregled imovine i obveza (list 141, 355 spisa), zapisnike (list 142-144, 352-354 spisa), izvod otvorenih računa (list 145-147, 349-351 spisa), potvrdu Zagrebačke banke d.d. (list 148, 348 spisa), prijedlog za otvaranje stečajnog postupka (list 149, 347 spisa), karticu dobavljača (list 150-166, 198-234 spisa), nalaz i mišljenje Ksenije Špoljarić (list 167-194, 235-346 spisa), rekapitulaciju po robnim grupama (list 362-400 spisa), presudu Županijskog suda u Zagrebu KOV-67/20 od 15. siječnja 2021. (list 434-438 spisa), potvrde o plaćanju (list 441-445 spisa), potraživanja po osnovi kamatnih prihoda (list 446 spisa), specifikaciju knjiženja (list 447 spisa), saslušani su svjedoci Zdravko Valec (list 430-431 spisa), Jožica Golub (list 431 spisa).

6. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – dalje: ZPP, te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – ugovora o cesiji od 26. siječnja 2012. i dva ugovora o cesiji od 18. siječnja 2012.

8. U odnosu na navode 3. tuženika da je trebalo donijeti rješenje o prekidu i nastavku postupka u odnosu na 3. tuženika jer je u tijeku postupka nad njim otvoren stečajni postupak valja istaknuti da do prekida postupka u smislu odredbe čl. 212. t. 5. ZPP-a dolazi po samom zakonu, a ne donošenjem rješenja, pa bi rješenje o prekidu moglo imati samo deklaratorni učinak. Sam 3. tuženik je preuzeo parnicu podneskom

od 20. siječnja 2016., a prema odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a postupak se nastavlja kada stečajni upravitelj preuzme postupak ili kada ga sud pozove da to učini. S obzirom na to da je sam 3. tuženik preuzeo postupak, postupak se time nastavlja i nije bilo potrebno da sud još i poziva 3. tuženika preuzeti postupak. Rješenjem od 26. travnja 2018. postupak je nastavljen. Tim rješenjem pozvan je stečajni upravitelj 2. tuženika preuzeti parnicu. Nije bilo potrebno da se i stečajni upravitelj 3. tuženika poziva preuzeti parnicu jer je on već sam preuzeo parnicu podnošenjem podneska od 20. siječnja 2016. (po punomoćniku).

9. Presuda kojom se prihvaća tužbeni zahtjev za utvrđenjem da pobijana pravna radnja nema učinak prema stečajnoj masi ima konstitutivan učinak. To znači da obveza vraćanja primljene koristi nastaje pravomoćnošću presude. Zbog toga, tužitelj tu tražbinu nije bio niti dužan prijaviti u stečajnom postupku koji se vodi nad 3. tuženikom i 2. tuženikom jer se ne radi o tražbini nastaloj prije otvaranja stečajnog postupka.

10. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu St-338/12 od 9. srpnja 2012. proizlazi da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak 9. srpnja 2012. i da je prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnesen 8. ožujka 2012.

11. Iz zaključka Trgovačkog suda u Zagrebu, St-338/12 od 24. svibnja 2013. vidljivo je da je sukladno odredbi čl. 141. st. 4. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12 – dalje: SZ) stečajni sudac dao odobrenje stečajnom upravitelju za podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji, i to predmetnih ugovora o cesiji. Tužba je podnesena 29. svibnja 2013. pa je podnesena u roku od dvije godine od otvaranja stečajnog postupka iz čl. 141. st. 2. SZ-a.

12. Nije sporno da su tužitelj kao cedent, 1. tuženik kao cesus, 2. tuženik kao cedent 1 i 3. tuženik kao cesionar sklopili ugovor o cesiji od 16. siječnja 2012.

13. Čl. 1. tog ugovora ugovoreno je da stranke reguliraju odnose, prava i obveze radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 500.000,00 kn. U tom članku utvrđeno je da tužitelj ima potraživanje prema 1. tuženiku po osnovi primljene pozajmice, 2. tuženik ima potraživanje prema tužitelju po osnovi povrata pozajmice, a 3. tuženik ima potraživanje prema 2. tuženiku po mjenici.

14. Čl. 2. tog ugovora ugovoreno je da se 1. tuženik (cesus) obvezuje svoju obvezu prema 3. tuženiku (cesionaru) izvršiti uplatom na žiro račun cesionara te da će ugovorne strane izmijeniti pisane specifikacije međusobnih potraživanja koje se zatvaraju ovim ugovorom.

15. Nije sporno da su tužitelj kao cedent, 1. tuženik kao cesus, 2. tuženik kao cedent 1 i 3. tuženik kao cesionar sklopili ugovor o cesiji od 18. siječnja 2012.

16. Čl. 1. tog ugovora ugovoreno je da stranke reguliraju odnose, prava i obveze radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 238.326,80 kn. U tom članku utvrđeno je da tužitelj ima potraživanje prema 1. tuženiku po osnovi primljene pozajmice, 2. tuženik ima potraživanje prema tužitelju po osnovi povrata pozajmice, a 3. tuženik ima potraživanje prema 2. tuženiku po osnovu kratkoročnog kredita.

17. Čl. 2. tog ugovora ugovoreno je da se 1. tuženik (cesus) obvezuje svoju obvezu prema 3. tuženiku (cesionaru) izvršiti uplatom na žiro račun cesionara te da će ugovorne strane izmijeniti pisane specifikacije međusobnih potraživanja koje se zatvaraju ovim ugovorom.

18. Nije sporno da su tužitelj kao cedent, 1. tuženik kao cesus, 2. tuženik kao cedent 1 i 3. tuženik kao cesionar sklopili ugovor o cesiji od 18. siječnja 2012.

19. Čl. 1. tog ugovora ugovoreno je da stranke reguliraju odnose, prava i obveze radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 445.699,89 kn. U tom članku utvrđeno je da tužitelj ima potraživanje prema 1. tuženiku po osnovi primljene pozajmice, 2. tuženik ima potraživanje prema tužitelju po osnovi povrata pozajmice, a 3. tuženik ima potraživanje prema 2. tuženiku po mjenici.

20. Čl. 2. tog ugovora ugovoreno je da se 1. tuženik (cesus) obvezuje svoju obvezu prema 3. tuženiku (cesionaru) izvršiti uplatom na žiro račun cesionara te da će ugovorne strane izmijeniti pisane specifikacije međusobnih potraživanja koje se zatvaraju ovim ugovorom.

21. 3. tuženik u podnesku od 7. prosinca 2022. navodi kako je 3. tuženik naplatio svoja potraživanja prema sva tri ugovora o cesiji, i to iznos od 500.000,00 kn 16. siječnja 2012. na temelju ugovora o cesiji od 16. siječnja 2012., iznos od 238.326,80 kn 18. siječnja 2012. na temelju ugovora o cesiji od 18. siječnja 2012. i iznos od 445.699,89 kn 18. siječnja 2012. na temelju ugovora o cesiji od 18. siječnja 2012. Iz toga proizlazi kako nije sporno da je 1. tuženik kao cesus ispunio 3. tuženiku kao cesionaru tražbine koje su predmet pobijanih ugovora o cesiji. Činjenica plaćanja proizlazi i iz potvrda o izvršenim plaćanjima Nava banke d.d. u prilogu podneska 3. tuženika od 7. prosinca 2022.

22. Ovim ugovorima o cesiji tužitelj je ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu koju je imao prema 1. tuženiku, a 2. tuženik je ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu koju je imao prema tužitelju. Time je iz imovine tužitelja izašla tražbina koju je imao prema 1. tuženiku, a vjerovnik te tražbine postao je 3. tuženik. Dakle, ugovorom o cesiji 2. tuženik je ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu prema tužitelju čime je 3. tuženik postao vjerovnik tužitelja te je tužitelj ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu prema 1. tuženiku pa je 3. tuženik postao vjerovnik 1. tuženika. Prema tome, 2. tuženik na temelju ugovora o cesiji nije naplatio svoju tražbinu prema tužitelju, već ju je ustupio 3. tuženiku i na taj način podmirio svoju obvezu prema 3. tuženiku. 1. tuženik je u sva tri ugovora o cesiji cesus.

23. Prema odredbi čl. 141. st. 3. SZ-a tužba za pobijanje pravne radnje podnosi se protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta. To znači da su pasivno legitimirane stranke iz ugovora čije se pobijanje zahtijeva, odnosno osobe koje su stekle određenu korist na temelju pobijanog ugovora. U konkretnom slučaju radi se o ugovoru o cesiji, koji se sukladno odredbi čl. 80. st. 1. ZOO-a sklapa između vjerovnika (ovdje tužitelja i 2. tuženika) i novog vjerovnika (ovdje 3. tuženika), o čemu se dužnik (ovdje 1. tuženik) prema odredbi čl. 82. st. 1. ZOO samo obavještava, a za ustup tražbine nije potreban njegov pristanak. Sukladno navedenim odredbama ZOO-a, potpis 1. tuženika na predmetnom ugovoru o cesiji može imati samo značaj potvrde primitka obavijesti o ustupanju tražbine, a ne daje 1. tuženiku položaj ugovorne strane

jer se ugovor o cesiji sklapa isključivo između vjerovnika (cedenta) i novog vjerovnika (cesionara). 1. tuženik nije stekao nikakvu imovinsku korist predmetnim ugovorom, niti je stranka ugovora o cesiji pa stoga nije pasivno legitimiran u smislu odredbe čl. 141. st. 3. SZ-a zbog čega je tužbeni zahtjev u odnosu na 1. tuženika neosnovan. Prema odredbi čl. 80. st. 2. ZOO-a pristanak dužnika (cesusa) za ustup tražbine potreban je isključivo u slučaju ako su dužnik i vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga bez pristanka dužnika, a tužitelj tijekom postupka nije dokazao da su tužitelj i 1. tuženik ugovorili da će za ustup biti potreban pristanak dužnika jer nije predložio niti jedan dokaz na tu okolnost, pa stoga 1. tuženik nije ugovorna strana predmetnog ugovora o cesiji.

24. Člankom 127. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama toga Zakona. Navedenom odredbom propisane su opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji koje moraju biti ispunjene neovisno o kojoj se vrsti poboynih pravnih radnji radilo, a koje pretpostavke mora dokazati tužitelj. Te pretpostavke su da je otvoren stečajni postupak; da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja; da je radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika.

25. Stečajni postupak nad tužiteljem otvoren je 9. srpnja 2012. Pravna radnja sklapanja sva tri ugovora o cesiji poduzeta je prije otvaranja stečajnog postupka.

26. Iz pregleda imovine i obveza sastavljenog u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem proizlazi da je vrijednost stečajne mase tužitelja 7.282.634,13 kn, a da su utvrđene tražbina vjerovnika 1. višeg isplatnog reda u iznosu od 9.134.174,04 kn i 2. višeg isplatnog reda u iznosu od 194.571.061,17 kn. Iz toga proizlazi da vrijednost stečajne mase nije dovoljna da bi se namirile sve tražbine stečajnih vjerovnika, budući da utvrđene tražbine prelaze vrijednost stečajne mase. Sud je utvrdio vrijednost stečajne mase i iznos tražbina stečajnih vjerovnika na temelju ovih isprava jer tuženici nisu osporavali vrijednost stečajne mase i iznos utvrđenih tražbina prema ispravama sačinjenim od stečajne upraviteljice u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem, a iz popisa predmeta stečajne mase vidljivo je da je tržišnu vrijednost nekretnina procijenio sudski vještak.

27. S obzirom na to da vrijednost stečajne mase nije dostatna za namirenje svih utvrđenih tražbina stečajnih vjerovnika, to je ispunjena pretpostavka da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika jer će pobijanjem pravne radnje u stečajnu masu biti vraćeno potraživanje tužitelja koje je bilo predmet ugovora o cesiji, čime će vrijednost stečajne mase biti povećana. Tužitelj je tražbinu prema 1. tuženiku mogao naplatiti, što je vidljivo iz činjenice da je 1. tuženik tražbinu podmirio 3. tuženiku pa je izlaskom te tražbine iz imovine tužitelja došlo do oštećenja vjerovnika.

28. Međutim, kako je već obrazloženo, 2. tuženik na temelju ugovora o cesiji nije naplatio svoju tražbinu prema tužitelju, već je tu tražbinu ustupio 3. tuženiku i tim

ustupom je podmirio svoju obvezu prema 3. tuženiku. Taj odnos tiče se 2. tuženika i 3. tuženika. Stoga se ne radi o situaciji da je pobijanim ugovorima o cesiji došlo do pogodovanja 2. tuženiku kao stečajnom vjerovniku.

29. U sva tri pobijana ugovora o cesiji zapravo se radi o dva ustupa u svakom ugovoru, i to 2. tuženik ustupa 3. tuženiku svoju tražbinu koju ima prema tužitelju, te tužitelj ustupa 3. tuženiku svoju tražbinu prema 1. tuženiku.

30. U dijelu u kojem 2. tuženik ustupa 3. tuženiku tražbinu prema tužitelju ne dolazi do oštećenja vjerovnika, niti do pogodovanju 2. tuženiku kao stečajnom vjerovniku u odnosu na ostale stečajne vjerovnike tužitelja jer činjenicom da je 2. tuženik ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu koju ima prema tužitelju ne dolazi do smanjena imovine tužitelja. Predmetnim ugovorima o cesiji na 2. tuženika se ne prenosi tužiteljeva tražbina prema 1. tuženiku, niti 2. tuženik namiruje svoju tražbinu prema tužitelju, već ustupa svoju tražbinu prema tužitelju 3. tuženiku, a 3. tuženik namiruje ustupljenu tražbinu prema tužitelju na način da mu tužitelj ustupa svoju tražbinu prema 1. tuženiku.

31. Stoga, niti 2. tuženik nije pasivno legitimiran pa je i prema njemu tužbeni zahtjev neosnovan.

32. Do smanjenja imovine tužitelja dolazi tužiteljevim ustupanjem 3. tuženiku tražbine koje je imao prema 1. tuženiku.

33. U odnosu na 3. tuženika ispunjene su sve opće pretpostavke pobijanja iz čl. 127. SZ-a jer je došlo do oštećenja vjerovnika budući da u slučaju da ugovori nisu sklopljeni, tužitelj bi mogao naplatiti svoju tražbinu prema 1. tuženiku, dok 3. tuženik u stečajnom postupku ne bi mogao u cijelosti naplatiti tražbinu prema tužitelju koju mu je 2. tuženik ustupio.

34. 3. tuženik je na temelju pobijanih ugovora o cesiji postao vjerovnik tužitelja jer mu je 2. tuženik ustupio tražbinu prema tužitelju i 3. tuženiku je namirenje te tražbine dano na način da je tužitelj ustupio 3. tuženiku svoju tražbinu koju je imao prema 1. tuženiku.

35. U odnosu na posebne pretpostavke za pobijanje valja istaknuti da se one razlikuju ovisno o tome radi li se o kongruentnom ili inkongruentnom namirenju. Kongruentno namirenje predstavlja pravnu radnju kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (čl. 128. st. 1. SZ-a), dok inkongruentno namirenje predstavlja pravnu radnju kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje koje on nije imao pravo zahtijevati ili nije imao pravo zahtijevati na taj način (čl. 129. st. 1. SZ-a).

36. Tužitelj koji tvrdi da se radi o inkongruentnom namirenju je dužan to dokazati u smislu odredbe čl. 219. st. 1. ZPP-a, odnosno tužitelj je dužan dokazati činjenicu da je pobijanom pravnom radnjom protivniku pobijanja dano namirenje koje on nije imao pravo zahtijevati na taj način prema sadržaju izvornog pravnog odnosa, s tužitelj tu činjenicu nije dokazao jer se iz svih provedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi

da tuženik nije imao pravo na namirenje tražbine cesijom prema sadržaju osnovnog pravnog posla.

37. Stoga je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a sud zaključio da se radi o kongruentnom namirenju.

38. Prema odredbi čl. 128. st. 1. SZ-a pravna radnja, poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje), može se pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost.

39. Prema odredbi čl. 128. st. 3. SZ-a smatrat će se da je vjerovnik znao za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da postoji nesposobnost za plaćanje ili da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka.

40. Posebne pretpostavke pobijanja u smislu navedene odredbe su da je pravna radnja poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, da je dužnik bio nesposoban za plaćanje u vrijeme poduzimanja radnje i da je vjerovnik (tuženik) u vrijeme poduzimanja radnje znao za nesposobnost za plaćanje.

41. Iz prijedloga za otvaranje stečajnog postupka proizlazi da je društvo Elektrocentar Petek d.o.o. podnijelo prijedlog Trgovačkom sudu u Zagrebu za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem 8. ožujka 2012. pa su pobijani ugovori o cesiji od 16. siječnja 2012. i 18. siječnja 2012. sklopljen u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

42. Iz potvrde Zagrebačke banke d.d. od 8. ožujka 2012. proizlazi da je tužitelj u razdoblju duljem od 60 dana prije izdavanja te potvrde imao evidentirane nepodmirene obveze, a iz očevidnika o danima insolventnosti proizlazi da je račun tužitelja bio blokiran u razdoblju od 5. rujna 2011. do 29. prosinca 2011., zatim na dan 2. siječnja 2012. te potom od 4. siječnja 2012. neprekidno do otvaranja stečajnog postupka koji je otvoren 9. srpnja 2012. Prema odredbi čl. 4. st. 6. SZ-a dužnik je nesposoban za plaćanje ako ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Okolnost da je dužnik podmirio ili da može podmiriti u cijelosti ili djelomično tražbine nekih vjerovnika sama po sebi ne znači da je on sposoban za plaćanje. Račun dužnika bio je neprekidno blokiran od 4. siječnja 2012., dakle, bio je blokiran u trenutku sklapanja pobijanih ugovora o cesiji, a i prije toga je bio neprekidno blokiran u razdoblju od 5. rujna 2011. do 29. prosinca 2011. Pokraj takve dugotrajne blokade i prije i nakon sklapanja ugovora te činjenice da je i na sam dan sklapanja ugovora račun bio blokiran, radi se o situaciji da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje u vrijeme sklapanja ugovora.

43. Iz izvotka iz sudskog registra za 2. tuženika od 26. svibnja 2013. proizlazi da su u vrijeme sklapanja sva tri pobijana ugovora o cesiji članovi društva 2. tuženika

bili Zdravko Valec i tužitelj. Također, Zdravko Valec je u trenutku sklapanja sva tri ugovora o cesiji bio član uprave 2. tuženika.

44. Iz izvataka iz sudskog registra za tužitelja od 26. svibnja 2013. proizlazi da je Zdravko Valec bio direktor tužitelja od 23. veljače 1996. pa do otvaranja stečajnog postupka 9. srpnja 2012.

45. Prema tome, u vrijeme sklapanja pobijanih ugovora o cesiji Zdravko Valec je bio direktor i tužitelja i 2. tuženika, te je sam tužitelj bio član društva 2. tuženika, dok je drugi član bio Zdravko Valec.

46. Prema odredbi čl. 136. st. 2. SZ-a bliskim osobama dužnika pravne osobe u smislu ovoga Zakona smatraju se:

- članovi upravnih i nadzornih tijela i osobno odgovorni članovi dužnika kao i osobe koje u kapitalu dužnika sudjeluju s više od jedne četvrtine,
- osoba ili društvo koji zbog svoje položajno-pravne ili radno-ugovorne veze s dužnikom imaju priliku biti upoznati s gospodarskim položajem dužnika,
- osoba koja stoji u osobnoj vezi opisanoj u stavku 1. ovoga članka s jednom od osoba navedenom pod točkom 1. ili 2. ovoga stavka, osim ako su osobe naznačene pod točkom 1. ili 2. ovoga stavka zakonom obvezane na čuvanje tajne o poslovima dužnika.

47. Zdravko Valec je bio član uprave i tužitelja i 2. tuženika pa su tužitelj i 2. tuženik bliske osobe sukladno odredbi čl. 136. st. 1. alineja 1 i 3. SZ-a.

48. Iz ugovora o cesiji proizlazi da je 3. tuženik bio u ugovornom odnosu s 2. tuženikom (a ne tužiteljem) po osnovu ugovora o kreditu. Sama činjenica što su 2. tuženik i tužitelj bliske osobe ne znači nužno da je tužitelj morao znati i za gospodarski položaj tužitelja, odnosno znati da je tužitelj nesposoban za plaćanje u vrijeme sklapanja ugovora o cesiji.

49. Iz kartice dobavljača tužitelja proizlazi da je u poslovnim knjigama tužitelja upisao potraživanje 3. tuženika prema tužitelju iz 2011. godine po osnovi zadužnica (navedene su zadužnice OV-10670/10, OV-11031/10 i OV-9022/11). Međutim, iz činjenice što je tužitelj izdao zadužnice 3. tuženiku ne proizlazi da je 3. tuženik nužno morao znati za okolnosti iz kojih je mogao zaključiti da je tužitelj nesposoban za plaćanje. Iz niti jednog dokaza ne proizlazi da je 3. tuženik pokušao naplatiti predmetne zadužnice prije sklapanja predmetnih ugovora o cesiji pa da bi time saznao da je tužitelj nesposoban za plaćanje. Tužitelj ne iznosi činjenice sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a o tome radi osiguranja koje konkretno tražbine su izdane zadužnice navedene u njegovim poslovnim knjigama, odnosno koji je bio osnovi pravni odnos stranaka.

50. Niti iz presude Županijskog suda u Zagrebu KOV-67/20 od 15. siječnja 2021. ne proizlazi da je 3. tuženik u vrijeme sklapanja ugovora o cesiji znao da je tužitelj nesposoban za plaćanje. Tom presudom su Petar Podbevšek i Tin Sentić proglašeni krivima za kazneno djelo da su u razdoblju od 30. prosinca 2011. do 9. srpnja 2012. Zdravko Valec i Bojan Sruk kao direktori tužitelja zajedno s Tinom Sentićem, direktorom društva Indirect d.d. i Petrom Podbevšekom, direktorom društva Sestrice d.o.o. Ferrostil mont d.o.o., te Željkom Pakasinom, direktorom društva Treći faktor d.o.o. dogovorili da vrijednu imovinu tužitelja prodaju ili ustupe bez adekvatne naknade, a kako ne bi dospjela u stečajnu masu tužitelja. Iz te presude proizlazi znanje

Tina Sentića i Petra Podbevška za namjeru tužitelja da ošteti svoje vjerovnike, ali ne proizlazi da je 3. tuženik znao za nesposobnost tužitelja za plaćanje u vrijeme sklapanja pobijanih ugovora o cesiji. Nadalje, tom presudom navedenu su pojedine pravne radnje kojima je počinjeno kazneno djelo i nigdje u presudi nisu navedeni predmetni ugovori o cesiji.

51. Iz medijskog članka pod naslovom "tko je vlasnik nove tvrtke i kada će zakašnjele plaće iz M-profila" proizlazi da je objavljen u Večernjem listu, pri čemu sam datum objave naveden na poledini lista 135 spisa nije u potpunosti čitljiv, ali je nedvojbeno da se radi o lipnju 2012. godine (6. lipnja 2012. ili 8. lipnja 2012). Dakle, radi se o objavi nekolikom mjeseci nakon sklapanja pobijanih ugovora o cesiji pa iz tih članaka ne proizlazi znanje 3. tuženika za nesposobnost tužitelja za plaćanje.

52. Niti iz iskaza svjedoka Zdravka Valeca i Jožice Golub ne proizlazi da je 3. tuženik znao za nesposobnost tužitelja za plaćanje u vrijeme sklapanja pobijanih ugovora o cesiji. Ovi svjedoci su iskazali da je postojao jedan kredit Nava banke prema tužitelju, ali se ne sjećaju kada je to bilo, a niti je li banka poduzimala radnje radi naplate pa se iz toga ne može nedvojbeno zaključiti da je 3. tuženik znao za nesposobnost tužitelja za plaćanje.

53. Kako nisu ispunjene posebne pretpostavke pobijanja tužbeni zahtjev je neosnovan i prema 3. tuženiku.

54. Eventualno postavljeni tužbeni zahtjev u smislu odredbe čl. 188. st. 2. ZPP-a tužitelj temelji na tvrdnji da je pravna radnja poduzeta protivno odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj: 117/01), odnosno članka 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10), zbog čega da je ništetna.

55. Prvenstveno valja istaknuti da članak 27. Zakona o platnom prometu u zemlji („Narodne novine“ broj: 117/01) nije bio na snazi u trenutku poduzimanja pravne radnje s obzirom na to da je taj zakon prestao važiti 1. siječnja 2011. stupanjem na snagu Zakona o platnom prometu („Narodne novine“ broj: 133/09). Člankom 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj: 91/10) propisano je da je obračunsko plaćanje namira međusobnih novčanih obveza i potraživanja između sudionika obračunskog plaćanja bez uporabe novčanih sredstava, a provodi se kompenzacijom, cesijom, asignacijom, preuzimanjem duga te drugim oblicima namire međusobnih novčanih obveza i potraživanja. Ovršenik – poslovni subjekt ne smije obavljati obračunsko plaćanje ako u Jedinstvenom registru računa ima oznaku blokade računa, odnosno zabranu raspolaganja oročenim novčanim sredstvima.

56. Prema odredbi čl. 322. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08) ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će odgovarajuće posljedice.

57. U članku 30. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima propisana je prekršajna odgovornost poslovnog subjekta ako obavi obračunsko plaćanje u uvjetima blokade računa. Ugovor o cesiji nije ništetan jer postupanje protivno odredbi

čl. 14. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nema za posljedicu ništetnost pravnog posla budući da takva posljedica nije propisana zakonom, već je propisana prekršajna odgovornost poslovnog subjekta koji krši navedenu zabranu. Dakle, radi se o situaciji da je sklapanje pravnog posla zabranjeno samo jednoj strani (poslovnom subjektu čiji račun je u blokadi) pa stoga sukladno odredbi čl. 322. st. 2. ZOO-a takav pravni posao nije ništetan, već će subjekt koji krši zabranu snositi odgovarajuću prekršajnu sankciju.

58. Zbog toga je i eventualno postavljeni tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti ugovora neosnovan.

59. Tužitelj je izgubio parnicu pa je dužan nadoknaditi parnične troškove tuženicama sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tuženicama uzeti su u obzir samo troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 112/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 – dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a.

60. O troškovima postupka odlučeno je u granicama zahtjeva postavljenih u troškovniku, kojim granicama je sud vezan sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a.

61. Vrijednost predmeta spora iznosi 1.184.026,70 kn jer je to iznos koji se odnosi na glavno potraživanje, dok preostali iznos predstavlja zatezne kamate i troškove postupka kao sporedno potraživanje.

62. 1. tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.576,05 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, ročišta od 20. veljače 2020. u iznosu od 788,03 eura prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, ročišta od 20. listopada 2020. u iznosu od 788,03 eura prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročišta od 29. studenog 2022. i 24. siječnja 2023. u iznosu od 2.358,15 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, što ukupno iznosi 7.868,41 eura. 1. tuženiku je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 1.967,10 eura pa ukupni priznati troškovi iznose 9.835,51 eura/74.105,65 kn.

63. Prema Tbr. 48. st. 3. Tarife sud primjenjuje Tarifu koja je na snazi u trenutku kada sud donosi odluku o troškovima postupka. Prema Tbr. 50. sadašnje Tarife vrijednost boda je 15,00 kn/1,99 eura. Međutim, tužitelj je za pojedine radnje tražio nagradu prema vrijednosti boda od 10,00 kn/1,33 eura pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva.

64. 3. tuženiku su priznati parnični troškovi sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.358,15 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife, podnesaka od 20. siječnja 2016., 4. prosinca 2020. i 7. prosinca 2022. u iznosu od 99,50 eura za svaki podnesak prema Tbr. 8. t. 3. Tarife, za zastupanje na ročištima od 20. veljače 2020. i 20. listopada 2020. u iznosu od 1.179,08 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročišta od 29. studenog 2022. i 24. siječnja 2023. u iznosu od 2.358,15 eura za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, što ukupno iznosi 9.731,11 eura. 3. tuženiku je priznat i trošak PDV-a (25%)

prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 2.140,84 eura pa ukupni priznati troškovi iznose 11.871,95 eura/89.449,20 kn.

65. 3. tuženiku nije priznat trošak podneska od 9. studenog 2022. jer nije bio potreban za vođenje parnice budući da njime ponavlja ranije navode.

Zagreb, 10. ožujka 2023.

Sudac
Goran Iskra

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

tužitelju po punomoćniku

1. tuženiku po punomoćniku

2. tuženiku po punomoćniku

3. tuženiku po punomoćniku

Dokument je elektronički potpisan:

GORAN ISKRA

Vrijeme potpisivanja:

10-03-2023

14:34:09

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=ISKRA

G=GORAN

CN=GORAN ISKRA

Broj zapisa: **9-30856-0b3ea**

Kontrolni broj: **06bce-35d01-a05b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=GORAN ISKRA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.